

Massage giver kropsbevidsthed

Børn og unge 20/99

Af Henrik Stanek

Børn har godt af at blive rørt ved, men eksperter er uenige om, hvorvidt det skal ske gennem arrangeret massage.

Et barn lærer sin krop at kende, når andre rører ved den. Massagen udvikler følesansen og giver barnet et større selvværd og en bedre opfattelse af kroppen. Barnet mærker blandt andet sit åndedræt, når der er to omkring massagen. ”Det er godt, at børn lærer at røre ved hinanden, og at der er god tid til det,” siger Connie Nissen, der er børneergoterapeut i Næstved. Hun er begejstret for idéen med massage i børnehaven., men hun siger samtidig, at det er et tilbud til de børn, som ikke føler, det er ubehageligt at blive rørt ved.

”Børn med sansemotoriske problemer vil føle det som hærværk, hvis andre børn skal røre ved dem. De har netop svært ved at tackle de sanseoplevelser, de ikke selv skaber. Disse børn vil bestemt have godt af massage. Det skal blot foregå i meget små grupper og med voksne hænder. Det skal pædagogerne vide,” siger Connie Nissen.

”De børn, der får knus og kram derhjemme, har let ved at opfatte sanseindtryk. Men andre børn er måske lidt i underskud, fordi de ser mere tv – og video frem for at tumle med forældrene. Når en pige sætter sig i far yndlingsstol, er det ikke kun for at drille. Hun nyder at han sætter sig oven på hende,” siger Connie Nissen.

Marianne Bernstorff, der er børneergoterapeut på freelancebasis i Holstebro, er enig i, at det er godt for børn at røre ved hinanden. Men det kan lige så godt foregå i sandkassen.

”Massage hører voksenlivet til. Nogle går til en massage, fordi de har ondt i musklerne, men mange vælger det, fordi de ellers ikke bliver rørt på kroppen. I modsætning til børnene mosler vi voksne jo ikke rundt mellem hinanden,” siger hun.

Marianne Bernstorff synes, det er bedst, hvis børn rører ved hinanden gennem deres naturlige leg.

”Der er ikke noget galt i, at børn masserer hinanden, når de har lyst til det. Det hjælper dem til at lære deres kroppe at kende. Men den viden bundfælder sig bedre, når børnene leger frit, end når en voksen strukturerer et forløb, hvor hun viser, hvordan børnene skal bære sig ad med at røre ved hinanden,” siger Marianne Bernstorff.

Der er forskel på, at en pædagog arrangerer massage og en aktivitet som hop og dans for børnene, mener hun.

”Når børn skal hoppe og danse, er det op til den enkelte, hvordan hun vil bevæge sig. Det er der ikke i massagen,” siger Marianne Bernstorff.

Børn mangler plads

Børneergoterapeut Gudrun Gjesing fra pædagogisk psykologisk rådgivning i Haderslev er også skeptisk.

”Det er dejligt, at børnene føler glæde ved deres kroppe. Men min første tanke, er om det er naturligt at arrangere massage på fire – fem år,” siger Gudrun Gjesing og sammenligner med babymassage.

”Det er fint nok, at en mor lærer at massere sit barn, så længe hun også nulrer med barnet på andre tidspunkter. Hvis hun ikke gør det, bruger hun massagen som et system til at gå frem efter, og så vil hun altid røre ved barnets krop i en bestemt rækkefølge. Det er kunstigt,” siger Gudrun Gjesing.

Når børn skal røres ved, skal det ske i naturlige situationer, mener hun. For eksempel når de kommer ud fra et svømmebad.

”Så bliver de sæbet ind, skyllet igennem og frotéret. På samme måde kan det være naturligt, at børn masserer hinanden i forskellige situationer. Men det bør ikke arrangeres,” siger Gudrun Gjesing.

Den tanke kan Connie Nissen fra Næstved slet ikke følge. Hun mener, det er bydende nødvendigt at

lægge berøring ind i børnenes hverdag.

”Det er rigtigt, at børn i forvejen bokser og tumler rundt mellem hinanden. Men ofte er det en negativ berøring. Så vælter et barn de klodser, en anden leger med, og et tredje barn blander sig utidigt i den leg, nogle andre børn er i gang med. Der er for mange børn på for lidt plads i institutionerne, så børnene skrider hele tiden ind i hinandens rum,” siger hun.

Pædagogen bliver høj

Connie Nissen ser massagen som en oplagt mulighed til at skabe nærvær mellem børnene.

”Det vil selvfølgelig være dejligt, hvis børn bare begynder at massere hinanden. Men det gør de ikke. Man kan heller ikke vente på, at børnene giver sig til at bygge huler. Der skal være nogen til at sætte dem i gang, og det skal være de voksne, som kan se, hvad børnene har brug for,” siger Connie Nissen.

”Hvis pædagogen vurderer, at børnene har behov for at lære at røre ved hinanden, er de nødt til at arrangere det, så det kan blive den fornødne ro omkring det. Pædagogen skal ikke forstyrres af en telefon, der ringer, eller af en kollega, der lige skal give en besked,” siger Connie Nissen, der som børneergoterapeut på freelancebasis oplever en hektisk hverdag for både børn og voksne i de 10 – 20 børnehaver hun besøger om ugen. Derfor mener hun, at pædagogen også kan få noget godt ud af at samle nogle børn til massage.

”En pædagog har krav på at kunne tage sig tid til at få tæt kontakt til børnene. Hun bliver helt høj, når hun oplever, at det batter. Når hun opnår det, hun gerne vil med sit fag, bliver hun ikke slidt ned,” siger den sydsjællandske børneergoterapeut.